

at den Gang disse Angreb under Finanslovens første Behandling begyndte, var det et Øjeblik min Tanke at afvise dem uden nogen Imødegaaelse. Men jeg fandt dog alligevel, at det vilde være det rigtigste at tage disse Angreb op Stykke for Stykke, gaa dem igennem og ad den Vej vise dem tilbage, fordi jeg ikke nærrede nogen som helst Tvivl om, at min Tavshed vilde blive misforstaaet og fuldkommen forkert udlagt. Derfor har jeg under Finanslovens Behandling taget alle de Angreb op, som ere fremsatte, og imødegaaet dem alle. Det ærede Medlem, tror jeg, som sagt, vilde have været langt mere i Overensstemmelse med det rigtige, hvis han havde betegnet alle de fremkomne Angreb som løse og ubegrundede. Imidlertid gjorde han ikke desto mindre en Undtagelse, idet han mente, at det sidste Angreb, der var fremkommet mod mig i Folketinget, nemlig angaaende Landbrugslotteriet, var et Angreb, som jeg ikke kunde se paa paa den Maade. Denne Udskillelse begrundede det ærede Medlem paa to Maader. Dels sagde det ærede Medlem, at i dette Angreb var jeg sigtet for at have benyttet min Stilling i egennyttig Hensigt. Men dette vilde jo ikke være tilstrækkeligt til at udskille dette Angreb som et, der var forskelligt i Art fra de øvrige Angreb; thi der gik som den røde Traad gennem næsten alle de rejste Angreb en Sigtelse for at have benyttet min Stilling i egennyttig Hensigt. Hvis det ærede Medlem gennem sine Studier af Folketingstidenden ikke er kommen til dette Resultat, saa forekommer det mig, at han, ved i Formiddags at høre det ærede 7ende Medlem for 1ste Kreds, maatte være naaet dertil. I den Henseende skiller dette ene Angreb sig paa ingen Maade ud fra de andre. — Den anden Grund, hvorfor det ærede Medlem mente, at der burde tillægges dette Angreb en større Betydning end alle de andre, var den, at Angriberen havde erklæret, at han vilde staa til Ansvar derfor ogsaa udenfor Rigsdagen. Nu ved det ærede Medlem meget godt, at dette er noget, der slet intet betyder. Dette, at en Rigsdagsmand staar i Rigsdagen og siger, at han vil staa til Ansvar, betyder i sig selv intet. — Jeg skal komme tilbage dertil senere. Ogsaa jeg ønsker, at mit Forhold i denne Sag maa komme til at staa fuldkommen klart for enhver. Jeg har haft den Tro, at den Fremstilling, jeg gav i det andet Ting, var saa klar og saa fyldestgørende, at den for enhver, der ikke var forblindet af politisk Fanatisme, maatte være tilstrækkelig. Det er muligt, at jeg

deri har taget fejl. Men ogsaa jeg ønsker som sagt, at dette Angreb paa mit Forhold til hele denne Sag maa komme til at staa fuldt klart for alle og enhver. Det Raad, som det ærede Medlem gav mig, tror jeg dog ikke er et Raad, som kan regnes mellem de gode eller praktikable. Det ærede Medlem gav mig det Raad — eller mente, at jeg i alt Fald selv burde have fundet paa det —, at jeg burde midlertidigt være traadt ud af min Stilling, for at Angrebene Berettigelse kunde blive undersøgt, og naar Angrebene havde vist sig grundløse, saa kunde jeg træde tilbage i min Stilling igen. Jeg agter ikke at følge dette Raad; thi jeg nærer efter det Kendskab, jeg har til mine Angribere og mine Modstandere, ikke nogen som helst Tvivl om, at hvis jeg gjorde dette, saa vilde det øjeblikkelig blive udlagt som en ganske aabenlys Erkendelse fra min Side af, at der dog maatte være noget galt paa Færde. Jeg tror desuden, at det vilde være ganske ejendommelige parlamentariske Tilstande, man vilde komme ind i, hvis en Minister, hver Gang der var nogen, der fandt paa at rette Angreb paa ham, saa skulde træde tilbage, for at Sagen kunde blive undersøgt og han derefter eventuelt kunde træde ind i sin Stilling igen. Jeg tror, at vi derved vilde komme ind i Forhold, der overhovedet ikke kendes i noget Land, der har en konstitutionel Forfatning. Men jeg mener, at der er en anden Maade, hvorpaa man vil kunne komme til Klarhed over denne Sag, og der kommer jeg tilbage til det, som det ærede Medlem nævnedes, at vedkommende Angriber, Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har erklæret, at han ogsaa udenfor Tinget vil staa til Ansvar for sit Angreb. Der vil jeg sige: Lad den ærede Folketingsmand for Københavns 4de Valgkreds i et Blad eller paa anden Maade offentlig under sit Navn aftrykke de Taler, han har holdt ved Finanslovens tredie Behandling i Folketinget, uden en Tøddels Forandring, og lad ham tillige, i Lighed med hvad han har gjort i en anden Sag, offentlig afgive en uforbeholden Erklæring om, at han, hvis han da, naar jeg anlægger Sag imod ham, bliver dømt, vil træde ud af det politiske Liv, saa vil jeg, hvis jeg ikke faar ham dømt, ligeledes være rede til at træde ud af det politiske Liv. Lad den ærede Folketingsmand for Københavns 4de Valgkreds følge denne Fremgangsmaade; saa bliver der Tale om, at det er et Angreb, hvori der er Betydning, men heller ikke før.